

האיש שנדבקה בו שדה

ועוד זה שמעתי מהרב הנ"ל אשר זכה לראות צעיריו אשר היו איש אחד שנתדבק בו שידות ר"ל לעיל] אשר זכה לראות בעיניו אשר היו איש אחד שנתדבק בו שידות ר"ל [רחמנא ליצלן] כמה שנים, והוכרח להזדקק עמה בכל עת עד התחיל להיות דל ורזה ממנה עד שנפל בחולי מזה. ונתנו להאיש עצה ישרה שיסע לקאזעניץ להרב הקדוש הגאון, וכן עשה האיש. וקנה עגלה וסוס ועשה מסע לקאזעניץ. וכאשר בא האיש קרוב לקאזעניץ ראה כל זה הרב הקדוש בעיניו הטהורות המאירות כספירים. אמר הרב הקדוש הנ"ל [הנזכר לעיל] להמשרת שלו: "לך מהר בכל בתי העיר וצוה אותם משמי שכהיום יבוא בעיר איש אשר כזה תוארו וכזה תואר העגלה והסוס שלו, מצווה אני בגזרה שבל יתנו לו בכל העיר לכונוס לביתם ואף אם יפצר מאד מאד ולמע"ה [ולמען השם] שלא ישנו ח"ו [חס ושלום]." וכמו סמוך

ועוד זה שמעתי מהרב הנ"ל אשר זכה לראות צעיריו אשר היו איש אחד שנתדבק בו שידות ר"ל כמה שנים והוכרח להזדקק עמה בכל עת עד התחיל להיות דל ורזה ממנה עד שנפל בחולי מזה. ונתנו להאיש עצה ישרה שיסע לקאזעניץ להרב הקדוש הגאון, וכן עשה האיש. וקנה עגלה וסוס ועשה מסע לקאזעניץ. וכאשר בא האיש קרוב לקאזעניץ ראה כל זה הרב הקדוש בעיניו הטהורות המאירות כספירים. אמר הרב הקדוש הנ"ל [הנזכר לעיל] להמשרת שלו: "לך מהר בכל בתי העיר וצוה אותם משמי שכהיום יבוא בעיר איש אשר כזה תוארו וכזה תואר העגלה והסוס שלו, מצווה אני בגזרה שבל יתנו לו בכל העיר לכונוס לביתם ואף אם יפצר מאד מאד ולמע"ה [ולמען השם] שלא ישנו ח"ו [חס ושלום]." וכמו סמוך

לחשיכה בא האיש בתוך העיר וראו כולם שזהו תואר האיש והעגלה והסוס וקיימו ציווי הרב ולא נתנו אותו לכונוס בשום בית ואף שהי' עת גשם וקור גדול והאיש הפציר במאוד בתחנונים רבים, אך לא רצו לעבור על ציווי הרב הקדוש כי הבינו שאין זה דבר ריק. וכן הלך האיש בכל העיר מבית לבית ולא השיג מקום ללון, עד שבא לקצה העיר אשר שם דר נכרי אחד והתחיל לבקש ולהתחנן שיתן לו רשות ללון בביתו. ונכמרו רחמי הנכרי עליו ואמר לו: "בביתי אין לך מקום ללון כי המקום צר, רק בבית אשר יש שם העשבים בעד הסוסים שם אתן לך רשות ללון." וכן עשה האיש כי נתקרב מאוד. ותיכף שלח הרב הקדוש את המשרת שלו להאיש ואמר לו שהרב ציווה שישכב תיכף על העשבים כי תיכף תבוא השידות להזדקק לו, ובמקום אשר ישכב לא יזוז כל הלילה [כל הלילה] מהמקום אף כחוט השער [השערה] ממש, ואף שתתחנן לו ותבכי [ותבכה] שתזוז מעט מהמקום לא ישמע לה ח"ו [חס ושלום]. וכן עשה האיש ושכב על העשבים ותיכף ומיד ראה והנה השידית שוכבת אצלו ורצת' [ורצתה] להזדקק לו אך אמרה לו שא"א [שאי אפשר] לה להזדקק לו כ"א [כי אם] שיזוז במקום הזה מעט כי במקום הזה אין לי רשות ליגע בך. ולא שמע כלל לה והתחיל [והתחילה] לבכות ולהתחנן בתחנונים רבים כמו אשה לאיש וביקשה ממנו שיזוז מעט רק כחוט השער [השערה]. אמר לה: "אם תתחנן ותבקש ממני כל הלילה [הלילה] לא אזוז ממקומי אף כחוט השער [השערה]." והתחיל [והתחילה] לבכות בקול מר ויללי [ויללה] ואמר' [ואמרה]: "אם לא יזוז מעט ממקום הזה בא קיצה, שתמות בוודאי. אמר לה: "יהי מה שיהי" אין לי רשות לזוז ממקום הזה אף כחוט השער [השערה] כי כן גזר עלי הרב הקדוש." ואמר' [ואמרה] לו: "מי הוא רבך?" אמר לה: "הרב הקדוש ר' ישראל." ותיכף כשמעה כל זה פקה שידה ומתה ונעשה רוח גדול ואויר סרוח וראה שאין נמצא אצלו רק גל מזבל סרוח, והבין שפקה שידה ועמד מהעשבים בשמחה עצומה כאשר יצא מאפיל' [מאפילה] לאורי [לאורה]. ולמחר הלך האיש בשמח' [בשמחה] להרב הקדוש, ונתן לו הרב הקדוש תיקונים לנפשו שנטמאה מהתחברות הטומאה ונעשה גם בריא מתחלואיו ונסע האיש לדרכו בשמחה גדולה:

מהתחברות הטומאה ונעשה גם בריא מתחלואיו ונסע האיש לדרכו בשמחה גדולה: